

บทที่ 1

บทนำ

สัตว์ในดิน หมายถึง สัตว์ทุกชนิดที่พบรอยู่ในดิน และแบ่งประเภทตามขนาดใหญ่ เสิกเป็น 4 ประเภท คือ microsoilfauna มีขนาดตัวเล็กกว่า 0.2 มม. mesosoilfauna มีขนาดตัว 0.2-2.0 มม. mesosoilfauna มีขนาดตัว 2.0-20.0 มม. และ macrosoilfauna มีขนาดตัวใหญ่เกิน 20.0 มม. (Drift, 1951)

Wallwork (1970) แบ่งประเภทตามการปรากฏตัวในดิน成四 4 ประเภท เช่นกัน คือ Transient soil fauna พากนี้ตัวเต็มรับจะอาศัยอยู่ในดินเพื่อการหาอาหาร หรือหากิน แต่ว่างจรชีวิตล้วนใหญ่ยุบเนิน Temporary soil fauna พากนี้มีชีวิตระยะไข่ และระยะตัวอ่อนอยู่ในดิน ส่วนตัวเต็มรับอยู่บนดิน Periodic soil fauna เป็นพากที่มีชีวิตรักษาตัวเองอยู่ในดิน แต่ตัวเต็มรับสามารถขึ้นมาหากินบนดินเป็นครั้งคราว Permanent soil fauna เป็นพากที่มีชีวิตรักษาตัวเองอยู่ในดินตลอดเวลา และอย่างถาวรสักการณ์ มากเป็นพากขนาดเล็ก เช่น เมลงทางตืด และไร ซึ่งพบในดินธรรมชาติเลื่อนอ

สัตว์ในดินเหล่านี้ โดยเฉพาะพากสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังในศีรษะอย่างเดียว เป็นตัวทำให้เคี้ยวใบไม้เกิดการลสลายเป็นชิ้นเสี้ยนแน่นอย ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางเคมีภาพ และทางเคมีได้จ่ายชั้น และผลทำให้ลุกนรรย์ในดินทำการย่อยลสลายได้ดีขึ้น (Bray, 1977) ซึ่งจะมีผลต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน

ไดเมโรเออก (Dimethoate) เป็นสารกำจัดแมลงประดุจศิริม และถูกตัวตายมีฤทธิ์กว้างขวางต่อแมลงและไร มีความเป็นพิษต่อสัตว์เสียชีวิตด้วยน้ำมันม้า จนใช้เป็นยาประเภทดูดซึมในปลูกสัตว์ ในหมู่มีค่า LD₅₀ ที่ 24 ชั่วโมง เท่ากับ 500-600 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว เป็นกิโลกรัม และค่า tolerable dose สูงสุดในคนเท่ากับ 0.2 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว เป็นกิโลกรัมต่อวัน และหลังจากทำการทดสอบในกระต่าย พบร ไดเมโรเออก ไม่เกิดด้านทางผิวนะ (Martin, 1977) จึงทำให้มีการใช้ไดเมโรเออกกันอย่างกว้างขวางที่ขยายพื้นที่ในส่วนล้ม ซึ่งคัตต์ร์ส์คัญของล้มได้แก่ ไรส์โนมล้ม หนอนช่อนใบล้ม เป็นต้น (สิริรัตน์ ชาญศิริ, 2524) ซึ่งไดเมโรเออกมีฤทธิ์ในการทำลายคราบคลุมคัตต์ร์ส์ล้มได้เกือบหมดทุกชนิด ไดเมโรเออกสามารถ

สลายตัว 50% ในติดร่วน 4 วัน และเป็น 2 วันในช่วงที่มีฝน (Bohn, 1964) และจาก การสำรวจในส่วนล้ม พบร่องรอยกระแทกพ่นไดเมโรเจอก 10-15 วันต่อครั้งในส่วนของ กองถ่าน และถ้าล้มมีดอก มียอดอ่อน หรือผลอ่อน จะทำการพ่นไดเมโรเจอก 3-7 วันต่อครั้ง ดังนั้นปริมาณ ตกค้าง และล่ำล้มในติดจะมีปริมาณแตกต่างกันในช่วงฤดูกาลต่าง ๆ และผลกระทบต่อสัตว์ในติดจะมี ความรุนแรงมากน้อยต่างกันด้วย

วัตถุประสังค์ของการศึกษา

1. ศึกษาปริมาณไดเมโรเจอกตกค้างในติดในส่วนล้มในฤดูกาลต่าง ๆ ตลอดปี
2. ศึกษาผลกระทบของไดเมโรเจอกต่อสัตว์ในติดในส่วนล้มในฤดูกาลต่าง ๆ และต่อสัตว์ ทดลองบางขั้นตอนห้องปฏิบัติการ
3. ศึกษาบทบาทของอินทรีย์วัตถุระดับความเป็นกรด เป็นด่าง ความชื้น และอุณหภูมิ ในติดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของไดเมโรเจอกในติด และต่อการเปลี่ยนแปลงของสัตว์ในติดใน ฤดูกาลต่าง ๆ
4. หาค่า LC_{50} ที่ 24 ชั่วโมงของไดเมโรเจอกในเมล็ดทางเดิน 2 ขั้นตอน ในวงศ์ Neanuridae และในวงศ์ Sminthuridae

สถานที่ทำการศึกษา

ทำการศึกษาในพื้นที่ส่วนล้ม ต.บางมด เขตบางขุนเทียน สังหวัดกรุงเทพมหานคร ก้าหนดพื้นที่ทำการศึกษา 10 ไร่ สักษณะของพื้นที่เป็นลุ่นยกร่อง แต่ละร่องห่างกันประมาณ 1-1.5 เมตร และมีคูน้ำล้อมรอบ แต่ละร่องจะปลูกต้นล้มประมาณ 10-15 ต้น แต่ละต้นห่างกัน 2 เมตร สภาพพื้นที่โดยทั่วไปคล้ายคลึงกันตลอดบริเวณ

ระยะเวลาทำการศึกษา

ใช้เวลาในการศึกษา 1 ปี เริ่มจากวันที่ 1 พฤษภาคม 2525 จนถึงวันที่ 30 เมษายน 2526